एतद्विरणोतिये कोपिताइति सपत्नेःदुर्योधनादिभिः कोपिताःकोपंकारिताः सुबद्वयथाभवित्रथाबद्ववारानित्यर्थः तदेवाह दुर्धूतहेलनकचपह णादिभिरिति दुर्धूतंकपटयूतम् हेलनमवज्ञा कचपहणंदुःशासनेनद्रोपद्याःकेशाकर्षणम् एतानिआदिर्थेषांगरदानजतुग्रहदाहादीनांतैःकत्वाये कोपितास्तान्पांदुस्तान्निमत्तंकत्वा इतरेतरतःउभयोःपक्षयोःसमेतान्मिलितान्नृपान्हत्वाक्षितेर्भारंनिरहरत्जहार यद्वायेकोपिताः यैश्वकोपि ताःतानितरेतरतःपरस्परंनिमित्तंकत्वेत्यन्वयः येतावत्पकटदेत्याःपूतनादयःतान्स्ययमेवहतवान् येतुदेत्याःबांधवच्छद्यनास्छितास्तान्परस्परंनिमि त्तंविधायहत्वाभूभारमपाक्तवानित्यर्थः॥ २॥ अपिच भूभारेत्यादि अन्याश्वभूवोभारभूताराजन्यपूतनाराज्ञांपूतनाःसेनाः राजानस्तेषांपूतना श्वेतिवा स्वबाहुभिर्गृतेः परिरक्षितेर्यदुभिर्विवाहादिच्छलेनिरस्यहत्वा बाहुभिरितिबहुवचनंवस्तुतश्वतुर्भुजाभिप्रायेण नन्वेवंकणश्चिकीर्षती

येकोपिताः सुबहुपां डुस्रुताः सपत्नैर्दुर्धृतहेलनकचग्रहणादिभिस्तान् ॥ रुत्वानिमित्तमितरेतरतः समेतान्ह त्वाचपान्निरहरिक्षितिभारमीशः ॥ २ ॥ भूभारराजपतनायदुभिनिरस्यगुभैः स्वबाहुभिरचितयद्प्रमे यः ॥ मन्येऽवनेनंनुगतोऽप्यगतंहिभारंयद्याद्वंकुलमहोत्यविषत्यमास्ते ॥ ३ ॥ नैवान्यतः परिभवो ऽस्यभवेत्कथंचिन्मत्संश्रयस्यविभवोन्नहनस्यनित्यम् ॥ अंतः किंत्यदुकुलस्यविधायवेणु स्तंवस्यविह्व मिवशांतिमुपेमिधाम ॥ ४ ॥ एवंव्यवसितोराजन्सत्यसंकल्पईश्वरः ॥ शापव्याजेनविप्राणांसंजन्हेस्व कुलंविभः ॥ ४ ॥

तिज्ञात्वाकथंतस्भैयादवानदुस्रंतिस्म तत्राहअप्रमेयः प्रमातुमशक्यः चिंतामाहमन्यइति नन्वि विवर्ते अवने भूमेर्भारोययपिलोकप्रतीत्यागतः तथा उप्यहमगतमेवमन्येहिनिश्चितम् यत्यस्मात् अविषस्रंसोढुमशक्यंयादवंकुलिमत्यनेनेव स्ववंशत्वात् स्वयंहननमनुचितमितिस्चितम् ॥ ३॥ तर्हिइदमप्यन्येर्घात्यतांतत्राहनेवेति अन्यतःदेवादिभ्योऽपियादवकुलस्यपरिभवस्तिरस्का रेतनभवेत् कुतःमत्संश्रयस्य मांसंश्रयतइतिमत्संश्रयंकुलंतस्य किंचनित्यंविभ्रवोन्नहनस्यविभवेर्गजनुरगादिभिरुच्छ्रंखलस्य यद्वातहीदंकिमि तिसंहर्तव्यंतत्राह विभवोन्नहनस्येति तस्मादेवंकरिष्यामीत्याह अंतःकलिमिति शांतिमुपशमम् उपैमिवर्तमानसामीप्येवर्तमानवद्वाउपैष्यामि त दनंतरंधामचवेकुंठाख्यमुपेष्यामीत्यर्थः ॥ ४ ॥ व्यवसितः कृतनिश्चयः संजन्हेउपसंहतवान् ॥ ५ ॥